

650209 โลกุตระคือสิ่งสำคัญสุดที่เกิดมาแล้วต้องเอาให้ได้ พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ

<https://www.boonniyom.net/51184.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1RNWOF5_bY2ID75CLS58X3ypdVWYf0zdHo4anWuDo0AY/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1jjqdM1UkdCTLj2EfPmSD0T1dMhyvPAFy/view?usp=sharing>

และดูวิดีโอได้ที่

<https://www.facebook.com/300138787516163/videos/450514836755658>

แและ <https://youtu.be/X6OnwCXCODE>

สมณะฟ้าไท... วันนี้เป็นวันพุธที่ 9 กุมภาพันธ์ 2565 ที่บรรราชธานีอโศก ในงานพุทธาภิเษกสวดยอดปาฏิหาริย์ที่จะถึงนี้ จะมีการสอบปริยัติโดยใช้หนังสือปัญญา 8 จาก 100 หน้าแรก

พ่อครูว่า...ตอนนี้เขียนขยายความไปอีกมากเลย

สมณะฟ้าไท... ในโลกของโลกุตระ มีความรู้ ความฉลาด ความจริง คนทั้งโลกเขาทำความฉลาดโลกีย์ แต่เขาอยากได้คำว่าปัญญาไปใช้ พระโพธิสัตว์ต้องเหนื่อยยากในการมาให้ปัญญาแก่นมนุษย์ชาติ มาให้ความรู้เรื่องโลกุตระแก่ชาวโลก

สือธรรมะพ่อครู ตอน โลกุตระคือการศึกษาความต่างเพื่อจบ

_พ่อครูว่า... อย่างที่ท่านฟ้าไทกล่าว อาตมาพยายามนำความรู้ที่มีความหมายขึ้นโลกุตระมาอธิบายขยายความ นำพาให้พวกเราเข้าใจจะได้ปฏิบัติตามนั้น ทัวโลกเขามีแต่ความรู้โลกียะมีแต่ความเจอ

ความรู้โลกียะคือ ความรู้ที่สอนอยู่ในชั้นแค่ทำดี อย่าทำชั่ว เรียนรู้ความดี ทำแต่ดีแล้วอย่าทำชั่ว คู่เดียว เขาก็สอนกันแค่นั้น เขาไม่ได้เรียนรู้จิต เจตสิก รูป นิพพาน ไม่ได้เข้าใจถึงอนัตตา ไม่เข้าใจถึงความเป็นอัตตาเลย

ส่วนโลกุตระนั้นรู้จักอัตตา เรียนรู้อนัตตา เรียนรู้ความสุขความทุกข์ โลกียะไม่รู้เรื่องความสุขความทุกข์ แต่ติดในความสุขเกลียดความทุกข์ ทั้งๆที่สุขทุกข์นี้ยากจะรู้ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ความสุขความทุกข์เป็นมายาของมนุษยชาติ ซึ่งมันแยกกันไม่ออก มันเป็นฝาแฝดที่แยกกันไม่ได้ เป็นฝาแฝดอินจัน ที่มีอวัยวะติดกันเลย แยกไม่ได้ถ้าแยกก็ตาย เพราะฉะนั้นถ้าไม่เอาสุขก็ไม่เอาทุกข์เลย ไม่เอาสุขไม่เอาทุกข์ โลกุตระนิพพานคือไม่มีสุขไม่มีทุกข์

ศาสนาพุทธทุกวันนี้เสื่อมมากจนไม่รู้เรื่องเหล่านี้ สอนกันแบบโลกีย์ให้ติดในความสุข มีสวรรค์ มีนรก ไม่มีนิพพาน ในโลกียะมีสวรรค์มีนรก ในโลกุตระหมดสวรรค์หมดนรก ไม่มีสวรรค์ไม่มีนรก มีแต่ความเป็นจริง

ความเป็นจริงที่มีสิ่งแตกต่างที่มีความจริงที่สัมผัสทางตา หู จมูก ลิ้น กาย มีใจเป็นตัวรู้ ความแตกต่างกัน ที่แตกต่างกันจริง แล้วเราก็คู่กับความแตกต่างเหล่านี้ให้กลมกลืน สามัคคีกันได้

ไม่มีอะไรที่จะไม่แตกต่างกัน อันนี้คือความจริง แผล 2 คนก็เหมือนกันแต่มีจุดต่างกัน ที่ไม่เหมือนกันได้ ผู้ที่รู้ละเอียดดูเป็นก็จะดูออก ไม่ต้องดูเครื่องหมายหยาบ บางคนจะดูตรงไฟ อย่างแผ่นดินายเวียงนายวัง จะดูตรงปานดำ แต่มันมีโครงสร้างรูปธรรมก็ได้ ไม่เหมือนกัน ยิ่งนิสัยก็จะแตกต่างกันอะไรอย่างนี้ บุคลิกต่างๆก็จะแตกต่างกัน คนที่ละเอียดลออก็จะดูออก สัมผัสชนิดนี้ที่รู้คนนี้เป็นคนนี้ แม้จะเป็นแผลกันก็ตาม

เพราะฉะนั้นการศึกษาที่รู้ความแตกต่างกันนี้แหละเรียกว่า ลิงคะหรือความเป็นเพศแล้ว มันก็จะแย้งกันอยู่ด้วยกันยาก เพราะฉะนั้นจึงต้องมาเรียนรู้ว่าที่รู้ไม่เหมือนกันนี้แหละ จะต้องอยู่ด้วยกัน อยู่ด้วยกันก็รักกันเกิน จากกันไม่ได้อีก โง่อีก แยกกันไม่ได้เลย มีดูกับผลทั้งสองทาง

เรามาเรียนรู้ความจริงว่ามันมีความต่าง ในจักรวาลมันมีสิ่ง 2 สิ่ง ตั้งแต่วัตถุ อนุนิยาม มีบวมมีลบ มีสิ่งต่างกัน ตั้งแต่พลังงานจนกระทั่งถึงสสารที่ต่างกัน จนมาถึงพืชพันธุ์ ัญญาหารที่แตกต่างกัน แล้วก็มาถึงจิตนิยาม สัตว์ มนุษย์ ทั้งหมด

เรียนรู้แล้วก็รู้ได้จริง ศาสนาพุทธ พระพุทธเจ้าค้นพบ อ้อ.. ไข่ตัวนาเกิด พาเกิด วนเวียนอยู่ เป็นธาตุรู้ที่มีทุกขมีสุขคือจิตนิยาม

สัตว์เดรัจฉานมันก็มีทุกขมีสุขแล้ว แต่มันไม่รู้ เรียนอย่างไรมันก็เรียนไม่ได้ จนมาถึงคน อเวไนยสัตว์ ศึกษาอย่างไรก็ไม่รู้อีกเหมือนกัน จนมาเป็นเวไนยสัตว์ เป็นคนที่มีบารมี มีฐานที่จะรู้โลกุตระธรรมนี้ได้ ถึงจะเรียนรู้ว่าจิตนิยามมีความเกิดมีความตั้งอยู่ ทรงอยู่ แล้วก็ความเสื่อม แล้วก็ไม่จบ จนกระทั่งค้นพบความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับให้แยกธาตุไปเลยได้ พระพุทธเจ้าประสบผลสำเร็จอันนี้สมบูรณ์แบบ

เดี๋ยวนี้ศาสนาพุทธเสื่อมเพราะไม่ค่อยรู้เรื่องนี้กันแล้ว อาตมาก็นำเสนอธรรมโลกุตระธรรม ที่ถึงขั้นอนัตตา หรือ ถึงขั้นสุญญตา แยกธาตุปรินิพพานเป็นปริโยสาน เป็นดินน้ำไฟลมไปเลยได้ในยุคนี้ ซึ่งไม่มีใครที่จะเหลือความรู้ที่จะรู้เรื่องนี้

ทั้งๆที่ในพระไตรปิฎกมีปรินิพพานเป็นปริโยสานในมูลสูตร ไม่มีใครเข้าใจได้ เขารู้แต่เพียงนิพพานมีความสุข แต่สุขอย่างไร ปรินิพพานเป็นปริโยสานที่มีรายละเอียด

นิพพาน ก็รู้แล้วว่ามันจบกิจ เรื่องที่จะมีชีวิตอยู่ ความทุกข์ ความสุขตามขั้นตามตอน โสดาบันก็โล่งระดับหนึ่ง สกิทาคามีก็โล่งระดับหนึ่ง อนาคามีก็โล่งระดับหนึ่ง เป็นนิพพานแต่ละขั้น อรหันต์ก็ถึงขั้นปรินิพพาน นิพพานรอบสุดจนกระทั่งหมด แล้วก็จะเป็นปรินิพพานเป็นปริโยสาน อรหันต์ก็จะรู้ความจริงอันนี้ได้ ก็จะทำความเป็นสุขจนกระทั่งเลิกได้หรือไม่ เลิกก็ได้เป็นอมตะบุคคล

เพราะฉะนั้นผู้ยังไม่มียุจะมีจะเข้าใจมูลสูตร 10 ตั้งแต่มีฉันทะเป็นมูล มีมโนสิการเป็นแดนเกิด สัมภวะ มีผัสสะเป็นสมุทัย มีเวทนาเป็นที่ประชุมลง แล้วมีสมาธิเป็นประมุข จนมีสติเป็นอธิปไตย มีปัญญาเป็นอุตตระ มีวิมุตติเป็นแก่นสารสาระ

อมตะ เป็นการหยั่งลงสู่ความเป็นอมตะ และสุดท้ายมีปรินิพพานเป็นปริโยสาน มีปรินิพพานเป็นที่สุด ปริโยสานหรืออวสานรอบถ้วนเลย อวสานอย่างจบ ไม่มีอีกแล้วสิ้นสุดสูง สุด นี่เป็นมูลสูตร 10 ข้อ อาตมาเจอสิ่งนี้เข้าแล้วโอ้โฮ เอามาพูดเอามาขยายความพวกเรา ก็ได้รับความรู้ ได้รับประโยชน์จากอันนี้กันใช่ไหม ได้ชัดเจนในธรรมะพระพุทธเจ้า ท่านตรัสรู้กัน ชัดเจนรอบถ้วนกันถึงขนาดนี้ ในความเป็นจิตวิญญาณ ในความเป็นมนุษย์ที่จะปฏิบัติ ประพฤติให้สมบูรณ์ที่สุดจนถึงขั้นทำปรินิพพานเป็นปริโยสานสำเร็จ แล้วเราก็จะรู้ตัวเมื่อเป็นอรหันต์ อรหันต์สมบูรณ์แบบ

เป็นอรหันต์สมบูรณ์แบบ ก็คืออรหันต์นี้จะเกิดอีกก็ได้ จะตายสูญไปเลยปรินิพพานเป็นปริโยสานก็ได้ อันนี้แหละทางเถรวาทเขาไม่รู้เรื่องเพราะเขาเป็นอุจเจตทิกุล ถ้าโพธิสัตว์ทางมหายานก็เลยเถิด เกิดเป็นโพธิสัตว์ จนกระทั่งโพธิสัตว์ก็ไม่มีวันสูญ ไปอยู่ที่พุทธเกษตร อะไรอีก เลยเถิดไปอีกแบบหนึ่ง เราก็มารู้ มาทำให้เข้าใจซะ เป็นเถรวาทก็ไม่เอา อุจเจตทิกุลก็ไม่เอา สัสสตะทิกุลก็ไม่เอา แต่เป็นผู้ที่อยู่เหนือแล้วสูญได้ เกิดได้ ดับได้ จะอยู่ต่อก็ได้

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ทุกข์ 10 ประการ ที่เลี่ยงได้และเลี่ยงไม่ได้

__ครูเคร่ง : ขอถามพ่อครูครับ ทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้ ๖ มีอะไรบ้างครับ ทุกข์อริยสัจ มี ๔ มีอะไรบ้างครับ พ่อครูกล่าวถึง แต่ไม่มีรายละเอียด ขอเมตตา ขยายได้ไหมครับ

พ่อครูว่า... ทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้คือทุกข์ที่เกิดจากองค์ประกอบเกี่ยวเนื่องกับทางร่างกาย ทางวัตถุภายนอก มันเป็นเรื่องธรรมชาติของการปรุงแต่งของกายสังขาร มี 6 อย่าง

__ก. ทุกข์ที่เลี่ยงไม่ได้ (ทุกข์อันเกิดจากกาย) .

๑. สภาวะทุกข์ ทุกข์ประจำสังขาร เกิด แก่ เจ็บ ตาย

พ่อครูว่า...อาตมาก็เลี่ยงไม่ได้มาถึงทุกวันนี้จะไม่ยอมรับว่าแก่ก็ไม่ได้ต้องยอมรับว่าแก่

__๒. นิพัตถทุกข์ ทุกข์อยู่เนื่องนิตย์ คือ หนาว ร้อน หิว กระจาย ปวดอุจจาระ ปวดปัสสาวะ

๓. อาหารปริเยณูสิทุกข์ ทุกข์ในการหากิน-การทำงาน

พ่อครูว่า...ก็ทำมาหากินประจำวันของมนุษย์เลี่ยงไม่ได้ ไม่เหมือนสัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานมันก็ต้องหากินเหมือนกัน ไม่ว่าจะปลูกสร้างไม่เป็นแต่มันก็ต้องหากิน มันไม่ทำงานที่จะปลูกสร้างแต่มันทำงานหากิน มันก็เลี่ยงไม่ได้ เป็นคนก็เลี่ยงไม่ได้

__๔. พยาธิทุกข์ อวัยวะเจ้าการทำหน้าที่ไม่เป็นปกติ

๕. วิปากทุกข์ ทุกข์เพราะผลกรรม เลี่ยงวิปากเก่าไม่ได้

พ่อครูว่า...อย่างอาตมามีกระเปาะที่หลอดลมเป็นเหตุให้ต้องไอ มันสร้างเสลด ทำให้ติดท่อลม มันต้องขจัดก็คือวิธีไอ ใช้แรงเพื่อให้มันเอาเสลดออกให้ได้ อาตมาไม่ได้อยากได้ ไม่ได้ไปแสวงหา ไม่ใช่เชื้อโรค แต่เป็นผลวิปาก ที่ได้ตำหนิคคนมามาก แม้ในชาตินี้ก็ยังตำหนิอยู่ มันเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องตำหนิคคน เพราะการสอนคนไม่ใช่เป็นการสรรเสริญ

สอนคนนี่คือการดำหนิ ดำหนิเป็นหลักให้แก้ไขปรับปรุง ส่วนคนดีๆเขาทำดีแล้วไม่ต้องสอนอะไรมาก แต่คนที่ยังไม่ดีนี่สิ ต้องสอนต้องบอกข้อบกพร่อง บอกข้อไม่ดีไม่งาม คนเขาก็ไม่ชอบ มันก็มีพลังต่อต้าน พลังไม่ชอบมันเป็นกรรมวิบากที่จะเอียดลึกซึ้ง ยิ่งไงๆเราก็ต้องได้รับ ก็เลยเป็นอยู่ เลี้ยงไม่ได้ ถ้าไม่สมัครใจที่จะทำงานนี้ก็ไม่ต้องสมัคร ถ้าสมัครใจแล้วก็ต้องทำ

แม้แต่พระพุทธเจ้าเอง ก็มีปักขันทิกาพาธ เป็นโรคหลอดลมหลอดเสียงเหมือนกัน เพราะต้องใช้ฉันนี้ทำ

__๖. ทุกขขันธ์ ทุกขรวบยอดเพราะการประชุมแห่งขันธ์ ๕ อันยังอาศัยมีชีวิตอยู่ พอดีว่า...ทุกขคือความตั้งอยู่อย่างเดิมไม่ได้ รูปเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณไม่เที่ยงไม่ตั้งอยู่อย่างเดิมมันเปลี่ยนแปลง อันนี้แหละคือ มีความสูญเท่านั้นที่ไม่เคลื่อน เป็นความเที่ยง เพราะฉะนั้น 0 จะทำอะไร ทำที่จิต ที่ชัดที่สุดคือทำให้กิเลสสูญไปจากจิต นี่คือตัวแท้ เมื่อจิตสูญไปจากกิเลสแล้วก็เที่ยง สูญไปอย่างชัดเจนถาวร ปหาน อาสวะอนุสัย กิเลสก็หมดไปยัง นิจจัง(เที่ยงแท้) ฐวัง (ถาวร) สัสตัง(ยืนนาน) อวิปริณามธัมมัง(ไม่แปรเปลี่ยน) อสังหริัง(ไม่มีอะไรหักล้างได้) อสังกุปปัง(ไม่กลับกำเริบ)

ถ้าจะมาขยายความมาจนทุกวันนี้ พวกเราได้ยินได้ฟังก็จำได้ รู้ นี่คือทุกข 10 อย่างที่มี 6 อย่างไม่เที่ยง อีก 4 อย่างเป็นอริยสัจ 4

แต่ก็ไม่ได้ไปขยายความแบบอริยสัจ 4

__ข. ทุกขที่เลี้ยงได้ (เจตสิกทุกข อันสามารถดับเหตุได้แท้)

๗. ปกิณกทุกข (ทุกขจรแห่งกิเลส คือ โศก ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาสะ เมื่อพรากจากคนที่รัก หรือพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก เป็นต้น)

พอดีว่า...คือทุกขที่เข้าใจไม่ได้ แล้วก็ให้มันมาย่ำยีจิตวิญญาณตัวเอง เป็นทุกขจร เป็นกิเลสเข้ามาเป็นตัวการมีเศร้าโศก พิโรธำพัน โทมนัส มีข่องใจขัดเคือง ไม่เรียบร้อยไม่โล่งไม่โปร่งไม่วาง ต้องเรียนรู้ความจริงให้ได้เลยว่าโง่ทั้งนั้น มันเกิดจากอวิชชา

อย่างพวกเราขอแรก โศก แล้วเรามาเลิกโศก ไม่โศกไม่เศร้า รู้แล้วรู้รอบรู้จบ ไม่ต้องไปพิธีพิไรไม่รู้จักจบ มันก็หมดทุกขหมดโทมนัส หมดอุปายาสะ ถ้าคุณไม่รู้จริง โศก ก็ไม่รู้ทำต้นทางไม่ได้ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาสะ ไม่มีเสร็จหรอก นี่คือทุกขที่ทำให้หมดไปจากชีวิตได้

__๘. สันตปาทุกข (ทุกข คือ ความร้อนเผาใจ อันเนื่องมาจากกิเลสไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะ แผลเผา)

พอดีว่า... พวกอภิธรรมฟังอาตมาว่า กิเลสเป็นพลังงาน เขาก็ว่าเป็นไม่ได้ ก็จะแย้งก็แย้งไป

มาเรียนรู้อาการทางจิต เรียนรู้ได้จากอาการลึงคนิมิต อุเทศ คือคำอธิบายที่อาตมาอธิบาย

เรียนรู้แยกแยะอาการ ที่มีความต่างคือลึงคะ เป็นราคะ โทสะ โมหะมันก็มีความแตกต่างกัน โมหะ มันก็ไม่ว่าคืออะไร

ราคะ เป็นอย่างหนึ่ง โทสะ เป็นอีกอย่างหนึ่ง โทษลักษณะ ไม่ต้องเรียกคุณลักษณะ โทษลักษณะของราคะ โทษลักษณะของโทสะ มันเป็นแบบอย่างไร เรียนรู้อย่าให้มันเกิดในจิต เรียนรู้จากการทำใจในใจ คือมนสิการโระติ หรือมนสิการ คือการทำที่ใจเรา เราเป็นคนทำ ทำเอง ทำใจของเรา ให้มีอาการอย่างนี้ๆ สามารถทำอาการของใจได้ ไม่ให้มันเกิดอาการของราคะ ดุดดึงเกิน เสพติดอยู่ มันเป็นรสเป็นชาติอย่างเป็นราคะ

โทสะ ก็เสพติดอยู่ จะดูอาการพวกนี้แล้วรู้ว่ามีมนุษย์ประเสริฐเขาไม่มีอาการเหล่านี้หรอก ถ้ามีอยู่ก็เป็นมนุษย์โง่มนุษย์ไม่เจริญ รู้เหตุปัจจัยใน สามัญโลกมันจะต้องมีอะไรที่สัมพันธ์กันกระทบกัน แล้วเรายังยินดีที่จะมีอันนั้น จนสุดท้ายเราก็ไม่ต้องยินดี ไม่ว่าจะเป็นราคะ ไม่ว่าจะเป็นโทสะ ไม่ต้องไปยินดี จิตของเราไม่มีราคะ โทสะ มันก็ไม่เกิดอาการของราคะ โทสะ จิตวิญญานกับวิสุทธิจากราคะ โทสะ เรียกว่าวิสุทธิ อุเบกขา

ก็ไม่ทุกข์ไม่สุข ไม่ดูดีไม่ผลึก รู้ความจริงตามความเป็นจริงว่า มันก็เกี่ยวข้องกัน กับไม่เกี่ยวข้องกัน มีความสัมพันธ์กันประโยชน์แก่กันและกันอย่างไร ก็อยู่กันไป เป็นมนุษย์ช่วยเหลือเกื้อกูลกันไป อย่างพวกเรานี้มาปฏิบัติธรรมเสร็จแล้ว ก็อยู่กันเป็นมนุษย์ช่วยเหลือกันไป ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงเพศชาย สบาย

—๙. สหคตทุกข์ (ทุกข์ไปด้วยกันกับโลก เช่น ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข)

พ่อครูว่า... ทุกข์มันคตะ(ไปด้วยกัน) อยู่กับชีวิตที่โง่ๆ เป็นโลกโลกียธรรม คนที่ยังตกอยู่ในทุกข์ ยังติดอยู่ในลาภ สะสมลาภ แย่งชิงลาภ ตระหนี่ถี่เหนียวในลาภ ทุกข์ ทุกข์ทั้งนั้นแหละ

ติดในยศชั้น เป็นพระครู เป็นเจ้าคุณชั้นสามัญ เป็นเจ้าคุณชั้นราช เป็นเจ้าคุณชั้นเทพ เป็นเจ้าคุณชั้นธรรม เป็นเจ้าคุณชั้นพรหม เป็นเจ้าคุณชั้นสมเด็จ แบกเบ้มๆอยู่นั้นแหละ สหคตทุกข์ แต่ไม่รู้ว่ามันเป็นทุกข์

ติดในสรรเสริญ ได้รับคำสรรเสริญเยินยอ ถ้าใครมาตำหนิก็ทุกข์ ตำหนินิดหน่อยก็ไม่ได้ ถ้อยมาก เราต้องเป็นคนไม่มีที่ตำหนิ โห! พระพุทธปฏิมาองค์เรา เราต้องไม่มีที่ตำหนิ ติดในสรรเสริญเยินยอ ซึ่งไม่ใช่รู้ได้ง่ายๆ ดิฉันก็ไม่ใช่รู้ได้ง่ายๆ ติดในสรรเสริญก็ไม่ใช่รู้ได้ง่ายๆ

อาตมานี้แหละ เกิดมาชาตินี้ มันติดไม่ลงหรือสรรเสริญ มันต้องมาระมัดระวังเขาตำหนิ โอ้โฮ! ตำหนิมาแหละเลย เอาแรงงานพลังงานมารับหน้าทางตำหนิก็ไม่หวาดไม่ไหวแล้ว สรรเสริญไม่ต้องไปนำพาเลย มีน้อย แล้วก็ไม่ต้องอยากได้สรรเสริญ เอาเถอะไม่เป็นไร ไม่ได้สรรเสริญก็ไม่เป็นไร แต่ก็มีคนมาสรรเสริญอยู่บ้าง คนที่มองออก คนที่เห็นจริงเขาก็สรรเสริญ

ผู้ที่รู้จริงแล้วสรรเสริญก็ดี ตำหนิก็ดี ก็เป็นเรื่องของโลกธรรมธรรมดาที่ไม่ได้ติดใจอะไร ผู้ที่รู้ว่าดีควรสรรเสริญก็ดีแล้วถูก ผู้ที่รู้ว่าไม่ดีควรตำหนิ เขาก็ถูกเหมือนกัน แต่ตำหนิโดยไม่รู้ว่าการตำหนิ ตำหนิสิ่งที่ผิด อันนี้สืขายขึ้นหน้ามาก แสดงความซื่อแสดงความจริงใจ

อย่างอาตมา เขาไม่รู้ว่ามันเป็นสัจธรรมจริง เพราะเมื่อบอกไปเขาก็แทบจะอ้วกออกมาเลย เขาก็ดูถูกดูแคลน เพราะเขาคิดยึดในสิ่งที่ผิดว่าเป็นสิ่งที่ถูก แล้วก็แบกเท็งๆ แบกลาภยศ สรรเสริญ ลึกที่สุดก็เป็นโลกียสุข สุข เพราะลาภยศสรรเสริญนั้นแหละ ตัวโลกียะแท้ๆ ไม่รู้ตัวมันซ่อน

เพราะฉะนั้นรายละเอียดของสังฆกรรมที่พระพุทธเจ้าท่านค้นพบพวกนี้จึงลึกละเอียดมาก จะเห็นได้ว่า คนในโลกที่ติดยึดแบกพวกนี้ แบกลาก ยศ สรรเสริญก็ตาม ฤทธาคะ โทสะ โมหะ เผลอเอาก็ตาม แล้วยังเป็นคนที่มีโศก โทมนัส อุปายาสะก็ตาม เขาเข้าใจไม่ได้ ล้างไม่ออก ไม่ได้เป็นอาริยะ ไม่ต้องพูดถึงขั้นเป็นอรหันต์

_๑๐. วิวาทมูลทุกข (ทุกขมีสงครามวิวาทเป็นรากเหง้า)

พ่อครูว่า... เป็นธรรมชาติระสงคราม มีความทุกขที่มีการวิวาทเป็นมูล เพราะฉะนั้นใครยังเป็นจอมวิวาทอยู่ก็หาเรื่องวิวาท อย่างอาดมาดำหนิ แต่ว่าอาดมาไม่วิวาทกับใคร ใครจะหาเรื่องรบกับอาดมา ก็รบไป ดีไม่ดีใครจะมาฆ่าจะมาก็ฆ่าไป ไม่วิวาทกับเขา เป็นผู้แพ้ผู้ยอม แต่คนที่วิวาทก็วิวาทไปทำไปสารพัด วิวาทมูลกะ เพราะไม่รู้ความจริงว่า มัน..โอโห! ไปหาเรื่องวิวาททำไม คุณจะดำหนิก็ดำหนิเขา แน่นอน คุณดำหนิเขาแล้ว เขาต้องมีผลกระทบ เขามี reaction ต้องมีปฏิกิริยาโต้ตอบ คุณดำหนิเขา

นอกจากคุณจะแค้น คุณจะดี คุณจะเก่ง ดำหนิเขาแล้วเขาก็สงบไม่กล้าแย้ง ไม่กล้าเถียง นั่นคือธรรมฤทธิ์ อย่างเช่นอาดมาทุกวันนี้ก็ดำหนิเขามาก ไม่ได้ปิดบัง ก็เปิดไปออกไปทางโทรศัพท์ ในทาง LINE หรือทางอะไรต่ออะไร เอามาใช้รั้นอยู่แล้วๆเล่าๆ แต่เขาก็อาจจะเห็นว่า ปิดไปเถอะ คนนี้มันมีแต่ดำหนิ เขาก็ตัดทิ้ง ส่วนคนที่จำนน มีปัญญารู้ว่าดำหนิถูก เขาก็ฟังก็ดี ฟังไม่ไหวแต่มันถูกว่าเหลือเกิน เกินไปก็ หลบบ้าง เลี่ยงบ้าง ก็ไม่ได้เกิดการวิวาท ทุกวันนี้อาดมาทำงานอยู่ก็ไม่ได้ก่อวิวาท

ตอนแรกๆวิวาท มีคนไม่รู้ คนอวดดีหาว่าอาดมานี้ เขาไม่ให้มาสอนแบบนี้ อาดมาทำงานสอนแบบที่อาดมายึดถือว่า ถูกต้อง จนเดี๋ยวนี้ก็ไม่ได้เปลี่ยนไป

สมณะฟ้าไท... โลกียะ ก็จะต้องถูกดำหนิจากโลกุตรระเสมอยู่แล้ว โลกุตระก็ต้องถูกโลกียะเขาดำหนิแน่นอน

พ่อครูว่า... ไม่มีทางเลี่ยง เพราะฉะนั้นเราก็ไม่วิวาทกับเขา เขาก็ต้องแย้งเป็นธรรมดา

SMS วันที่ 4-6 กุมภาพันธ์ 2565

_9706 ส่ง SMS แพนงัก สู้ไม่ไหว

พ่อครูว่า...SMS ครั้งละ 3 บาท เป็นราคาขั้นต่ำแล้ว ก็มีผู้แนะนำให้ส่งทาง LINE ทาง Facebook สี่ ไม่เสียสตางค์ ซึ่งอาดมาไม่รู้หรือว่ามันต่างกันอย่างไร

_นายกิตติ จุลกิจ : ท่านพระครูท่านยังแข็งแรงอยู่เดินได้ออกกำลังกายทุกวัน วันละกิโล...เสียงยังใสและยังมีพลังอยู่ต้องฉันน้ำอุ่นมากๆอากาศเย็นจะทำให้ท่านไอและสลดมาก...

พ่อครูว่า...ไม่ใช่แค่นั้น เหตุมันมาจากกระเปาะ

Aeamau Lee เอ็มเอ้อ ลี : รายการพุทธศาสนาตามภูมิ คำวันเสาร์ที่ 5 ก.พ. 2565 ท่านดินทองพุฒติมากเลยคะมาจากสภาวะที่เกิดจริงของท่าน นมัสการด้วยความนับถือยิ่งในปัญญาของท่านที่มุ่งตัดกิเลสในตน

พ่อครูว่า...ผู้ฟังธรรมะแล้วเข้าใจเนื้อหา อันนี้ดี ว่าคนเราต้องมาทำงานหน้าที่นี้นะ เกิดมาเป็นคน ถ้าไม่ทำงานอันนี้ชาติแล้วชาติเล่า คุณก็วนตกลอยในดีชั่วลาภยศสรรเสริญโลกียสุข เวียนวนอยู่อย่างนั้น แย่งกันไปแย่งกันมา สมบัติผลัดกันชม ทุกข์สุขๆ อยู่ไม่รู้จักจบ พอรู้แล้วก็เลิกก็เพลาลากทางโน้น มาทางปฏิบัติธรรมอย่างพวกเรา ซึ่งมันก็เป็นเรื่องของมนุษยชาติด้วยกัน คนโลกียะเขาก็เป็นของเขา ก็หน้าดำหน้าแดงหมาหอบแดดอยู่ทางโน้น กว่าจะมาเข้าใจอย่างพวกเรา

สมณะฟ้าไท...

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ชาวอโศกเรียนรู้เรื่องหมดสุขหมดทุกข์เป็นหลัก

__นายกิตติ จลกกิจ : ชาวอโศกเป็นชุมชนลับแลบนโลกมนุษย์ จะเป็นที่ให้คนในโลกภายนอกเข้ามาปฏิบัติธรรมในสายโลกุตระของแท้ เอาไว้เป็นที่ซาร์จแบตเตอรี่ความดีและเป็นที่ผลิตคนดีออกไปผจญกับโลกโลกียะ จะได้ทำให้บ้านเมืองเจริญขึ้นในทางความดี...

พ่อครูว่า...คือมันจะไม่เหมือนกับโลกทางโลกียะเขา คุณเห็นอยู่ คุณก็แลอยู่ แต่คุณก็ลับของคุณเอง ต้องมาศึกษาพวกมนุษย์ลับแลเขาอยู่อย่างไรวะ เป็นสุขดีอยู่หรือ ... เป็นสุขดีเขาตอบว่าเป็นสุขดี ไม่แย่งลาภยศสรรเสริญ นี่สุขแล้ว

ไม่แย่งแล้วก็มาสร้างมาอาศัยในสิ่งที่เป็นปัจจัยชีวิต สิ่งไม่เป็นปัจจัย ก็เลิกมาเบามาก็สบาย

เสร็จแล้วสร้างสิ่งที่เป็นปัจจัยชีวิต อาศัยกินอยู่เป็นสาธารณโภคีพูดแล้วก็อาตมาภาคภูมิใจธรรมะพระพุทธเจ้า พวกคุณก็เป็นคนในยุคเดียวกันกับคนอื่นเขา แต่พวกคุณมาทำสาธารณโภคีได้สำเร็จอยู่อย่าง สาราณียธรรม 6 เมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตามโนกรรม ลาภธัมมิกา ศีลสามัญดา ทิฏฐิสามัญดา ใครเจริญก็เจริญไป เป็นอรหันต์ไปทีละคน ทีละคนไป ดีจริงๆ มีที่ยืน

เป็นมนุษย์ที่มีทางเดินที่เยี่ยมยอดแล้ว ที่พระพุทธเจ้าท่านค้นพบทางเดินของมนุษย์ พวกคุณนี่ พวกที่เข้าใจไม่ได้ก็มองเป็นเมืองลับแล แล้วเขาก็ไปเป็นหมาหอบแดด แย่งลาภยศ สรรเสริญ โลกียสุขอยู่ทางโน้น ดีไม่ดีก็ด่าพวกเราด้วย

ด่าพวกเรา.. ะไรวะ บางคนเขาก็หลงความรู้ศึกษาหัวฟูหัวฟุ้งเป็นปทปรมะบุคคล เรียนรู้พุทธพจน์ก็มาก สอนผู้คนอยู่ก็มาก แต่ตนเองไม่ได้บรรลธรรมในชาตินั้นๆ แล้วก็มาด่าหนิเราอีก หาบาปใส่ตัว ซึ่งมันก็น่าสงสาร เพราะเขาทำอย่างไม่รู้

ที่ทำอยู่นี้เป็นเรื่องเหนือกว่าความดีความชั่ว แต่เป็นการล้างความสุขความทุกข์ ทางโลกียทางโลกเทวนิยมเขาไม่รู้จักสุขทุกข์แต่เขาติดในความสุขเขาแสวงหาแต่ความสุขเขาจะไม่เอาความทุกข์ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ เขาก็พยายามหาทางเลี่ยงที่จะไม่ให้ทุกข์ ให้ตัวเองไม่รู้สึกรู้สึแต่แบกความสุขนั่นแหละคือความทุกข์เขาไม่รู้ สักวันหนึ่งเขาก็ต้องเปลี่ยนไปหรือเพี้ยนไปจากที่มันได้เท่านี้มันก็อยากได้เพิ่มแต่มันไม่ได้มันก็ตกเลื่อมหาเบื่องลางอย่างเก่า

ก็ศึกษากัน เขาบอกว่าพวกเราจะทำให้บ้านเมืองเจริญในทางความดีด้วย แต่เหนือกว่านั้นคือ พันทุกซ์พันสุข

_นพดล ทองโคตร : พระโพธิสัตว์พ่อกู ข้าฯน้อยไม่เชื่อตามตำราและการกำหนดโรคตามหมอฝรั่ง..ว่าพ่อกูจะป่วย..ตั้งที่ว่าเลยขอรับ ขอภัยที่ข้าฯน้อยได้ขอแสดงความคิดเห็นอีกสัญญา..อีกทาง..ด้วยความเข้าใจ ศาสตร์แพทย์แผนไทย.เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอน..ว่า.ความบริสุทธิ์จากกิเลส.จะก่อสิ่งไม่ดีแก่เม็ดเลือดได้

...ขอแสดงความคิดเห็นอีกประเด็น..ขอรับ..ขอเสนอกอบกู้แพทย์แผนไทย..ไปพร้อมกอบกู้ศาสนา..ด้วยขอรับ

พ่อกูว่า... คุณก็ผ่านด่านมา จะมารักษาอาตมาต้องผ่านด่านนำดู ไม่ใช่จะมารักษาอาตมาได้ง่ายๆ มันต้องผ่านด่าน พวกเฝ้าด่านนี้ถือง้าวกันคนละ สำคัญนะให้ดีๆ จะลองดูก็ได้

SMS วันที่ 7-8 กุมภาพันธ์ 2565

_โชติธมโมภิกขุ เพลิน ดอกกระโทก : รับฟังรายการพุทธศาสนาตามภูมิทางวิทยุ Zeno Radio ชัดเจนครับ

_รุ่งศรี แก้วดวงสี : กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพสูงยิ่ง....ตั้งแต่ได้เข้าค่ายอุโบสถศีลออนไลน์ ชาวอโศก ครั้งที่สองและเข้าชุมเรี่ยมาลูกก็รู้สึกเบาใจเบากาย จากการถือศีลและหมั่นกลุ่มก็อบอุ่นยิ่ง ขณะนี้ลูกกำลังอ่านหนังสือ คนคืออะไรทำไมสำคัญนัก ฟังได้ร่ายกว่าหน้า ความคืบหน้าหรือความรู้สึกส่วนตัวใดก็ไม่ทราบ ลูกรู้สึกถึงพลังของความสวยงามของพลังพุทธคุณ และธรรมะ ที่พ่อท่านเขียน และได้รับรู้จากท่านสมณะ และเพื่อน ๆ ในกลุ่มมันซาบซึ้ง มีสุข และโล่งเบาสบายในใจ ว่านี่คือ ความสวยงามและมิตรภาพที่พ่อท่านสอนและลูกอยากบอกต่อคนอื่น ๆ ว่านี่คือสิ่งที่ผู้คนควรได้ ควรมี ถึงลูกจะมาราบพ่อท่านตอนนี้ยังไม่ได้ ลูกก็จะบอกคนอื่นได้อย่างเต็มหัวใจว่าลูกเป็นลูกศิษย์พ่อท่าน ตอนนี้ลูกก็ได้ทำความเข้าใจใจได้อย่างที่พ่อสอน ดูจากครอบครัวว่า พวกเขาผ่อนคลายมากขึ้น เพราะลูกได้ผ่อนคลายตัวเองได้มากขึ้นตามลำดับ พอมีผัสสะ จนเกินงาม ก็ได้เตือนตัวเอง ว่า..เป็นลูกพ่อท่านภาษาอะไรมานั่งทุกข์อยู่ได้ ..แล้วปัญหาก็จะคลี่คลาย ..คำถามคือ..เปิดค่ายครั้งแรกลูกไม่ได้เข้า และคิดจะแค่ดูในเฟซบุ๊กเฉย ๆ ตกกลางคืนลูกฝันว่า คนอื่นเขาเข้าห้องเหมือนบวชเป็นเณรกันหมด มีลูกกับเพื่อนคนหนึ่งไม่ได้เข้า ลูกรู้สึกเสียดาย และตื่นมาเลยได้เข้าค่ายมาถึงทุกวันนี้ ฝันนี้หมายถึงอะไรคะ กราบขอบพระคุณค่ะ

พ่อกูว่า...ฝันก็คือฝันของคุณนั่นแหละ จะหมายถึงอะไร ก็เป็นความรำพึงรำพันรู้สึกนึกคิดของคุณแล้วเอาไปฝันไม่มีสติควบคุม มันก็คิดไปได้สารพัดบางทีมันก็ปนกันและ เรื่องที่ไม่ได้เรื่องอะไรต่ออะไร ตอบไม่ไหวหรอก ฝันก็คือความคิดที่มันละเออะเลอะเทอะอยู่ในนั้นไม่เป็นสำ จนกระทั่งคุณลดที่จะไปหลงยึดถือในสิ่งต่างๆที่ไม่เป็นสำ ความฝันก็จะเป็นเรื่องเป็นราวจนเป็นพระอรหันต์ไม่ฝัน และจะมีแต่นิมิตที่เป็นธรรมะเยอะแยะเลย จะหยุดหรือไม่หยุด ท่านเรียกว่าคุยกับเทวดา

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน บรรลอรหันต์โดยไม่ต้องพึ่งพาเจโตสมณะเป็นทางตรง

_งาม ผ้าขี้ริ้ว : ถ้าปฏิบัติธรรมไม่คืบหน้า มีสัมมาทิฐิแล้ว นั่งเจโตสมณะจะช่วยอนุเคราะห์ได้ไหมครับ ช่วยลดความฟุ้งซ่านได้ไหมครับ ผู้บรรลอรหันต์ที่ไม่ต้องพึ่งพาเจโตสมณะมีไหมครับ

พ่อครูว่า...ผู้บรรลอรหันต์ที่ไม่ต้องพึ่งพาเจโตสมณะนั้นแหละถูกต้องด้วย ผู้ที่ปฏิบัติธรรมตามหลักจรรยา 15 วิชชา 8 บรรลอรหันต์ได้เป็นทางตรง ไม่ต้องไปพึ่งเจโตสมณะ เจโตสมณะก็คือไปนั่งหลับตาทำความสงบ หรือไปย่ำหนอ ก้าวหนอ เพื่อที่จะไปยึดสมณะมีจิตให้ยึดสมณะ เพราะมันแย มันสงบไม่เป็น ก็ต้องใช้วิธีนั้น

แต่ของพระพุทธเจ้าท่านเรียนรูตามลำดับ ศีล สมาธิ ปัญญา อปัลลภกปฏิบัติ 3 สำรวมอินทรีย์ โภชนะมัตตัญญูตา ชาคริยานุโยคะ สัมผัสกับของกินของใช้อ่านกิเลสจากของกินของใช้ในชีวิตธรรมดา แล้วก็ตื่นรู้ให้ได้ว่ากิเลสเราเกิด เราก็กาลังกิเลส อย่างนี้แหละปฏิบัติทางตรงในการทำ บัณฑิติ ในการทำความสงบ ที่ไม่ใช่เจโตสมณะ ล้างกิเลสแล้วก็เกิดความสงบไปตามลำดับ ๆ กิเลสออกก็สงบ

กิเลสยิ่งหมด กายกรรมก็ยิ่งแคล่วคล่อง วจีกรรมก็ยิ่งแคล่วคล่อง มโนกรรมก็ยิ่งแคล่วคล่อง ไม่ต้องยิ่งแข็งยิ่งขยันยิ่งเชอไมเชอ มันคนละเรื่องกันเลยทีเดียวกับวิธีปฏิบัติที่ไม่ใช่ทางของพระพุทธเจ้าสายโน้นสายหลังตา นั่งแข็งทื่อ ย่ำหนอ ก้าวหนอ อะไรพวกนี้

ประเด็นที่บอกว่า นั่งเจโตสมณะ จะช่วยอนุเคราะห์ก็ได้ ถ้าเข้าใจเป็นสัมมาทิฐิ อุตมาแยกแยะ นั่งเจโตสมณะ มีประโยชน์ 4 อย่าง

1. ได้พักผ่อนแบบสงบจิต มีอุปการะมาก

2. ศึกษาเพิ่มทักษะในเจโตสมณะ และใช้ตรวจอ่าน ภาวะจิตต่างๆ ในภวังค์

3. เอื้อให้ปฏิบัติเดวิซโซ (ทบทวน) ได้อย่างดี .

4. สร้างพลังทางจิต ที่จะนำไปทำฤทธิ์ต่างๆ (แต่ฤทธิ์ในพุทธศาสนา หมายถึง ฤทธิ์ที่ระงับ ดับกิเลส เพื่อไปสู่นิโรธ-วิมุตติ-วิโมกข์-นิพพาน)

ข้อที่ 3 เป็นการตรวจนะ ไม่ใช่เป็นการทำจิต จริงก็คือ เดวิซโซ เป็นการตรวจอ่านอดีตบุพเพนิวาสานุสติญาณ จตูปปาตญาณ อาสวักขยญาณ ตรวจกิเลสเราเกิดใหม่ เราทำให้กิเลสดับไหม อันไหนที่ดับได้แล้ว ระดับไหนที่ยังดับไม่ได้ หรือว่าสับสนไม่เป็นลำดับเลย ไม่มีลำดับลำดับ ก็ตรวจสอบดีๆ

_สุทศณีย์ วงษ์กิ่ง : น้อมกราบนมัสการพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ด้วยเคารพ มีครูมาสอนยุคนี้แล้ว ไม่มาเรียนรู้ตามท่านก็หมดเวลาชีวิต ในชาตินี้หาพลิกแผ่นดินก็หาต่อไป คนที่ยังหาครูสอนธรรม หาไม่จบเพราะเค้ามานั่งเห็นพ่อครูแล้วไม่เชื่อว่าพ่อท่านเป็นสัตนุสรุ และดำเนินพ่อท่านตามโลก ตามคนส่วนที่เชื่อว่าพ่อท่านผิด ตามที่มีการตัดสินเมื่อปี พ.ศ. 2532 ค่ะ ไม่กล้าฟังกลัวผิดจากสงฆ์หมู่ใหญ่ เค้านึกว่าอยู่ฝั่งหมู่ใหญ่หรือหลับตาเดินต่อไปสายหลวงปู่ มันสุดยออดยิ่งใหญ่มากแล้วค่ะ สาธุ

พอครว้า... คุณเข้าใจถูก คนเข้าใจอย่างนั้นไม่น้อยเลยตรวจสอบตัวเองเอา อาตมาก็
นำเสนอสิ่งที่ถูกต้องอย่างไม่ไ้หน้า อย่างเช่นมหาเถรสมาคมพาไปนั่งหลับตามันผิด พุดมา
จนหมดแล้วซึ่งทุกคนก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกเอา ตัวเองตัดสินใจเอา

สื่อธรรมะพอครว ดอน ทฤษฎีของพุทธต้องศึกษาแล้วปฏิบัติจึงพบความมหัศจรรย์

_9706 : คำพูดคำสอนจัดเป็นทฤษฎีทั้งหมด ถ้าคนฟังไม่ปฏิบัติก็ไม่ได้อะไร ?

พอครว้า... จะว่าถูกก็ถูก คำพูดการสอนเป็นทฤษฎีเป็นบัญญัติเป็นพยัญชนะทั้งหมด
คนไม่ปฏิบัติก็ไม่ได้อะไร ก็ถูกอีก ถ้าคนฟังแล้วไม่เอาไปปฏิบัติ

เช่น ศิล สอนถูกต้องตามทฤษฎี เมื่อมีศิลปะแล้วคุณก็ต้องปฏิบัติ สังวรศีล สำรวมอินทรีย์
โภชนมัตตัญญตา ชาครียานุโยคะ มีศิลปะแล้วก็สำรวมอินทรีย์ มีความตื่นจากกิเลส มี สติ
สัมโพชฌงค์ ธรรมวิชัยสัมโพชฌงค์

ต้องมีสัมผัสกับเครื่องกิน เครื่องใช้นี้แหละ อย่างสายหลับตาอย่างมหาบัว เขากิน
หมากกินพลู กิเลสหนาหยาบขนาดไหนก็ติดมันเฉย แล้วก็ไปสอนหลับตา บี้ๆบี้ๆ อะไรไป
พุดไป มีบาปมีบุญ ธรรมะพุทธเจ้ามีการตรัสรู้สิ่งวิเศษ พุดไปน้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรงไป

อาตมาเปิดโทรทัศน์จอมมหาบัวเมื่อไหร่ก็พยายามตั้งใจฟัง โอ.. น้ำท่วมทุ่งผักบุ้ง
โหรงเหรงจริงๆ ไม่มีปรมัตถ์อะไรเลย มีแต่ทำใจในใจของเขาเหมือนกัน แต่มันไม่มีเรื่องของ
จิต เจตสิก รูป นิพพาน ไม่มีเรื่องของเวทนาในเวทนา เวทนา 108 ไม่มี ไม่รู้รูป เวทนา
สัญญา สังขาร วิญญาณ ไม่รู้เรื่องเลย ไม่พุดถึงเลย

มันนำเสนอคนที่นั่งหลับตา อาตมาพุดจนกระทั่งหมดเหมือนกันนะ อาตมากับ
พระพุทธรูปนี้ต่างกัน พระพุทธรูปเจ้าดีทั้งพวกที่นั่งหลับตาไม่ได้ พระนั่งหลับตากันหมดทั้งนั้น
เต็มป่า มันหลงผิดกันหมด ถ้าดีทั้งก็ไม่ใช่ใครเลย แล้วพระพุทธรูปเจ้าจะสอนใคร แต่อาตมา
ไม่ พระพุทธรูปเจ้าจัดการถูกต้องหมดแล้วอาตมาก็ดีทั้ง ดีทั้งก็ยังมีคนเหลืออย่างพวกคุณ
เข้าใจ พวกที่อยู่กึ่งๆ ก็จะเข้าใจมากเพิ่มขึ้น

พวกที่ยึดมั่นถือมั่นในการนั่งหลับตาอย่างถนัดไม่ขึ้นเป็นพยานาคเผ่าเถาทองคำ
พระพุทธรูปเจ้ามาช้วนานนับกับกาลก็แล้วไปเถอะ พวกนี้เอาหอกแทงเข้ากลางวันเย็นอย่างละ
100 เล่มก็เฉย ฟันไม่เข้าแทงไม่ออก ไม่ใช่ยิงไม่ออก อยู่อย่างนั้นแหละ คือ ยึดมั่นถือมั่น
อย่างไม่ยอมเปิดจิตเปิดใจอีกแล้ว ก็สุดวิสัยที่จะไปช่วยได้ ก็ต้องให้เต่าให้ปลาบินไป ไม่รู้จะ
ทำอย่างไร

ทีนี้ ถ้าเผื่อว่าคุณ9706 พุดว่าคำพูดคำสอนจัดเป็นทฤษฎีทั้งหมด ถ้าคนฟังไม่ปฏิบัติก็
ไม่ได้อะไร หมายความว่า อาตมาสอนไปนี่ เป็นทฤษฎี ที่อาตมาพุด แน่จนก็ไม่ได้อะไร แต่
คุณปฏิบัติกันหรือเปล่า ... ปฏิบัติ

ปฏิบัติจระณะ 15 วิชชา 8 เข้าใจ ปฏิบัติถูกต้อง จึงเกิดผลเป็นทิมหัศจรรย์ พุดได้เลย
ว่าเป็นความมหัศจรรย์ เกิดผลมหัศจรรย์

เข้าสู่สูตร มหัศจรรย์ 8

นิมนต์พอครวจิน้ำ

สมณะฟ้าไท...

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ความมหัศจรรย์ของการเลิกกินเนื้อสัตว์

_พ่อครูว่า... ขอสรุปความมหัศจรรย์ พวกเรานี่ จรณะ 15 วิชชา 8

ศีล อปัณณกปฏิบัติ 3 สัทธิกรรม 7 ฌาน 4 เป็นพุทธคุณของพระพุทธเจ้าแท้ๆ นอกจากนี้ไม่ใช่พุทธคุณของพระพุทธเจ้า ไปนั่งหลับตามันนอกจรณะ 15 วิชชา 8 เลย ซึ่งเป็นเดียริถย์กันจริงๆ ไ้พวกนั่งหลับตาปฏิบัติ ฌาน เขาไปได้จากการหลับตา แต่ฌานของพุทธต้องได้จาก ศีล อปัณณกปฏิบัติ 3 สัทธิกรรม 7 ฌาน 4 มีปัญญา 8 หรือวิชชา 8 เกี่ยวข้องเป็นยาดำแทรกอยู่ตลอดให้เข้าใจ

ศีล ปฏิบัติจาก อปัณณกปฏิบัติ 3 แล้วจะเกิดผลอย่างนั้นะ

แต่ก่อนนี้ศรัทธาของเรา เราก็มองว่าเราศรัทธาแบบโลกๆ เอาแต่แค่ประเด็น สัตว์ เอาละ เราอาจไม่ใช่ชาวประมง ไม่ใช่พวกฆ่าสัตว์ แต่เราก็กินเนื้อสัตว์ ฆ่าปูฆ่าปลา กินอยู่นั้นแหละ โดยไม่ฆ่าเอง แต่ให้คนอื่นเขาฆ่า ก็ไม่รู้ความเนื่องเกี่ยว ที่เราไม่พ้นวิบากที่มันเนื่องเกี่ยวกับพวกนี้เลย

ซึ่งอาตมาเอาคำสอนพระพุทธเจ้ามาสอน ยกตัวอย่าง ชีวกสูตร ร 5 ประการ

1. ผู้หนึ่งกล่าวอย่างนี้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปฆ่าสัตว์ชื่อโน้นมา” (อุทิส, อุทิสสะ คือ เเจาะจงมุ่งหมายไปที่สัตว์ชื่อนั้น) อยู่ดีๆจะไปกล่าวชื่อสัตว์ทำไม นอกจากพวกที่เรียนรู่วิชาการ แต่พวกเรียนรู่วิชาการเขาไม่ฆ่าสัตว์นะ เขาก็ศึกษามันแล้วก็ปล่อยมันไป พวกศึกษาสัตวศาสตร์เขาจะไม่ฆ่าสัตว์ เขาจะรู้จักชีวิต ชีวะ นารักษา นาศึกษา นอกจากว่าเขาสับสน ไม่ฆ่าสัตว์หรอก แต่ยังกินเนื้อสัตว์ พวกสับสน ดีไม่ดีบางทีก็ฆ่าเองก็กิน ถ้าธรรมดาก็รักสัตว์ มันสวยงามมันน่าเอ็นดู อย่างที่เราดูในสารคดีศึกษาสัตว์ในชีวิวิทยา แต่เสร็จแล้วก็สับสนฆ่าสัตว์กินเองหรือไม่ฆ่าก็ยังกินอยู่ อาจจะมีเนื้อติดด้วย บางที

คนที่ไม่ได้ศึกษาแม้แต่ศีลข้อที่ 1 ไม่ได้สำรวจตามหุจมูลกายใจ เกี่ยวกับสัตว์เอามาทำเป็นเครื่องใช้หรือแม้แต่เอามันมาใช้เราก็กิน ใช้ให้มันอยู่ไปตามวิบากกรรม มันก็อยู่ของมันข้างมั่ววุ่นวาย แต่ไปเอามาสารพัดสารเพ จะแฝงเอาประโยชน์จากมันเอามาเป็นสินค้าเอามันมาฆ่าเอามันมาขาย ยิ่งกับ ตัวเองเป็นเจ้าของ มาซื้อ แลกเปลี่ยนเป็นเจ้าของผูกไว้ใส่คอกไว้ ซึ่งชีวิตจะเกี่ยวเกาะกับสัตว์ไปอีก วิบากมันลึกซึ้งมาก

2. สัตว์นั้นเมื่อถูกเขาผูกคอต้มมา ย่อมได้เสวยทุกข์โทมนัส

3. ผู้หนึ่งพูดอย่างนี้ว่า “ท่านทั้งหลายจงไปฆ่าสัตว์นี้”

4. สัตว์นั้น เมื่อกำลังถูกเขาฆ่าย่อมเสวยทุกข์โทมนัส

5. ผู้หนึ่งยอมยั้งดลาคดและสวาทดลาคด ให้ยินดีด้วยเนื้อเป็นอกกับปิยะ ชื่อว่าย่อมประสบปาปมิใช่บุญเป็นอันมาก (ดลาคด วา ดลาคดสวาท วา อกปิยะเน อสุสาเทติ อิมินา ปณจเมน ฐาเนน พหุ อปญญ ปสวตติ) ชีวกสูตร ล.13 ข.60

พ่อครูว่า... ชีวิตแต่ละชีวิตก็มีกรรมวิบากของตัวเองอย่าไปยุ่งเกี่ยวกับสัตว์ใดๆ ซึ่งมีความละเอียดลึกซึ้ง ข้อ 5 นี่โง่สุดยอดไปเอาเขามาเป็นอาหาร ประดุจแต่งสารพัดที่จะโง่ไปให้เป็นอาหารชั้นดี ตัวเองโง่เอามาทำแล้วเสร็จแล้วยังไม่พอเอาไปถวายไปแนะนำ สวาทพระพุทธเจ้า ไปถวายพระพุทธเจ้า มนุษย์จะโง่ถึงขั้นไหน ตัวโง่มีติดบอดจาก 4 ข้อเต็มรูปแบบแล้ว

ไปชวนให้ผู้ที่ท่านปราศจากความโง่พวกนี้ทั้ง 4 ข้อนั้น ให้ท่านยินดีกับตนเอง ว่า เห็นไหม ฉันถูกแล้วนะ ได้สิ่งที่วิเศษมาถวายแล้วนะ

หากพระอริยสงฆ์ที่ชัดเจนก็จะบอกว่าคนนี้นั้นทำอะไร มันบาปตัวเอง 4 ข้อไม่พอ มันจะมาชวนให้ฉันบาปด้วย ให้มีจิตยินดีในเนื้อสัตว์ที่จะกินเป็นอาหาร มันเป็นอกัปปิยะ เป็นสิ่งที่ไม่สมควรเลยจะโง่อย่างนั้น เราเป็นภิกษุเป็นสงฆ์สาวกพระพุทธเจ้าแล้วไม่โง่ถึงขนาดจะกินเนื้อสัตว์ จะไปปรุงมาเอร็ดอร่อยอย่างไร ที่จะมาหลอกมาล่อมาทำให้ยินดีในเนื้อสัตว์ ผู้เป็นอริยะแล้วก็จะไม่ตกหลุมตกลบ่อ ไม่ไปหลงตามคารมตามวิธีของพวกที่พยายาม ตัวเองโง่ไม่พอแล้วจะมาทำสิ่งที่โง่ๆ ทำสิ่งที่ไม่ควร อกัปปิยะ ไม่ควรเลย

เหมือนเราเป็นโจร เป็นโจรอย่างโง่ๆไม่พอ ไปชวนคนอื่นมาเป็นโจรด้วย ไปโชว์ความเป็นโจรให้คนอื่น บอกว่าเป็นโจรนี้ดีนะดีนะ อย่างนั้นนะ มันโง่จนไม่รู้ว่าตัวเองเป็นโจรมา 4 ข้อ แล้วยังจะมาหลงว่ามันดี มาชวนให้คนอื่นยินดี มาคนโง่กับเรา 4 ข้ออย่างนี้แหละมาๆ

คนที่เอาอาหารเนื้อสัตว์ไปถวายพระสงฆ์ถวายสาวกพระพุทธเจ้ากับถวายพระพุทธเจ้า โง่ คือบาปนี้แหละ โง่ ก็เลสหยาปิกเลย บาปเป็นอันมาก ไม่ใช่บุญเลย จนบาปหมดเนื้อหมดตัวเลย ไม่มีเหลือบุญไม่มีเหลือกุศลเลย โอโห...สุดยอด สุดยอดปิกขนาด ภาษาอีสาน ปิกขนาด ปิกแปลว่าโง่ ปิกขนาดเลย ไม่รู้จะให้เอาความฉลาดแทรกไปตรงไหน มันโง่จนไม่มีช่องให้เอาความฉลาดแทรกเข้าไปได้เลย นี่ก็ขยายความตามประสาอาตมานะ ขยายความให้ฟัง

แม้แต่ศีลข้อที่ 1 อย่างพิสดาร ที่อาตมาขยายความแล้วมันเกี่ยวกับสัตว์ ที่โง่กระทั่งต้องไปกินเนื้อสัตว์ ไม่ฆ่าแล้วยังไปกินอีก จนกระทั่งถึงขั้นเป็นวิบาก ละเอียดไปถึงขั้นวิบาก คนที่ฟังด้วยดีก็จะรู้ว่า คนนี้ไม่ต้องกินเนื้อสัตว์เลย ไม่ต้อง แล้วจริงๆคนก็ไม่ใช่เป็นสัตว์กินเนื้อสัตว์อีกด้วย อธิบายไปกันจนหมดแล้ว สัตว์กินพืช ไล่ไส้ก็ยาวกว่า น้าย่อยก็ไม่ใช่แบบกินเนื้อ บอกไปหมดแล้วว่าคนเป็นสัตว์กินพืชไม่ใช่สัตว์กินเนื้อสัตว์

เพราะฉะนั้นคนชาวHanza เขาอายุยืนยาว เขากินแต่พืชไม่ได้กินเนื้อสัตว์กัน อาศัยสบายมีความสุขเย็น อายุ 100 ปีเป็นธรรมดา ทุกวันนี้คนอายุ 100 หายยาก แต่ที่โน่นเขาอายุ 100 เป็นเรื่องสามัญ อายุ 120 อายุ 130 เจย พวกเรานี้ยืนยาวไปอีกหลายรุ่นจะเป็นมนุษย์อายุยืนยาวต่อไป เพราะเป็นคนที่ถูกต้อง

คนทางขั้วโลกเหนือขั้วโลกใต้กินแต่เนื้อสัตว์ไม่มีพืช อายุมันแค่ 20 30 40 สูงสุดแก่แยแล้ว ถ้าคนอายุ 40 นี้ เขาบอกเอาปล่อยข้างนอกเลย อาหารก็หายากเพราะเป็นเนื้อสัตว์ แล้วจิตใจก็อำมหิต อายุแก่แล้วปล่อยทิ้งให้ตายไปเลย ก็กินแต่เนื้อสัตว์ หาเนื้อสัตว์มากินก็จะยาก นี่แหละมันจึงเป็นคนใจโหดเหี้ยม ฟังๆดูแล้วนะคนเรา สิ่งแวดล้อม แล้วก็ไปอยู่ทำไม ยิ่งสมัยนี้จะไปอยู่ทำไมขั้วโลกเหนือ มาอยู่ในที่อบอุ่นได้ พุดไปก็อย่างนั้นแหละ วิบากของคนก็เป็นไปตามประสา ซึ่งคนที่ศึกษาเรื่องวิบากดีแล้วจะชัดเจน

อย่างพวกเทวนิยมไม่รู้จักริบาก ไม่รู้จักรกรรม มีแต่คำสั่งจากพระเจ้า อะไรก็เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าหมด เป็นอะไรไปอย่างไร จะทุกข์จะสุข จะตกต่ำจะเจริญอย่างไร ก็ตามพระประสงค์ของพระเจ้าทั้งนั้น มันเลยไม่อิสระ แล้วมันก็เลยไม่มีความ پاکเพียร เขา پاکเพียรเหมือนกันแต่ پاکเพียรความขี้โลก แล้วก็อ่อนน้อมพระเจ้าให้มาช่วย แล้วก็ پاکเพียรที่จะสะสมเอาเปรียบเอารัดอะไรไป ก็ پاکเพียร แต่ไม่ پاکเพียรที่จะเรียนรู้สัจธรรม

โลกุตระธรรมที่เป็นสัจธรรมที่เยี่ยมยอดเขาไม่พบไม่เจอ คนจะมาพบเจอศาสนาพุทธ และเป็นศาสนาพุทธที่เป็นโลกุตระธรรมน้อยกว่าน้อยมาก เหมือนอย่างที่เราเห็นในชาวพุทธทั่วไป ไม่ได้รู้กันได้ง่ายๆนะโลกุตระ แล้วก็เข้าใจยินดีในโลกุตระ ชีวิตเกิดมาต้องมาเอาอันนี้ เขาก็จะไม่เอาแล้วทางโน้น ทั้ง ลาม ยศ สรรเสริญ โลกียสุขมา อย่างพวกคุณ

จะไปเข้าใจยากอย่างไร ลาม ยศ สรรเสริญ สุข มันเป็นเรื่องตันเข้าใจได้ อ้อ.. เพราะฉะนั้นจึงทำได้ง่ายเพราะเข้าใจไม่ยาก เข้าใจจริงๆโลกแต่ละไม่ต้องไปแบก ลาม ยศ สรรเสริญ เท่งๆ ความสุข ยิ่งลึกซึ้งยิ่งไม่รู้เรื่อง

เพราะฉะนั้นมีน้อยคนที่จะมีความรู้ โลกุตระในยุคนี้เห็นชัดเจนว่า เหลือน้อยเต็มที เลย อาตมาก็เก็บเบี้ยใต้ถุนร้านกว่าจะได้มาคน 2 คน 3 คน 4 คน ไป กอบกู้ศาสนาไป

มาถึงวันนี้แล้วอาตมาก็ถือว่าสำเร็จ เพราะว่าทำให้เกิดสาธารณนิยธรรม 6 ได้ ทำให้เกิดสาธารณโภคีได้ นี่เป็นเครื่องหมายที่ยืนยันว่าอาตมาทำงานมีผลสำเร็จ เป็นจริงถูกต้องตามโลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้า ดังนี้

คนที่เขาไม่ได้ศึกษาหรือเขาไม่เชื่อเขาไม่รู้ เขายืนยันอย่างอาตมาไม่ได้ เถียงอาตมาก็ไม่ได้เพราะมีอยู่ในพระไตรปิฎกยืนยันได้ แล้วเขารู้โดยปฎิภาณไหวพริบเหมือนกันว่า มันไม่ง่ายขึ้น อย่างนี้มันไม่ง่ายขึ้น มันลึกซึ้งนะ

ถ้ายังมีปฎิภาณลึกซึ้งหน่อย แล้วมันจริงด้วยนะมันสงบเรียบร้อย มันสมบูรณ์แบบจริงๆ กลายเป็นสังคมที่เศรษฐกิจก็ดีเยี่ยม การเมือง การรัฐศาสตร์ก็ดีเยี่ยม สังคมก็อยู่กันอย่างดีเยี่ยม จะชมตัวเองไปถึงไหนนะ

สมณะฟ้าไท... สรูปจบ